ideas entertained by me 20 years ago have taken practical shape in this present administration. With these words I seek permission to withdraw the resolution.

The resolution was by leave of the House withdrawn.

Lands reserved for grazing purposes.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : This Assembly recommends to Government that lands reserved for grazing purposes in Travancore be transferred from the jurisdiction of the Revenue Department to that of the Agricultural Department.

സർ, ഗ്രാസ്സ് ലാൻഡുകളെ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടമെൻറിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നും അഗ്രികൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ടമെൻറിന്റെ മുമതലയിൽ മാറാമെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം ഇവ, റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടമെൻറിന്റെ കൈവശമിരിക്കുന്നത് പറയന്റെ കയ്യിൽ പശുവിനേ ഏൽപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണ്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഈ പഴഞ്ചൊല്ല് ഇനി പറയാൻ പാടില്ല. അതു ഒരു ജാതിയെ സ്പർശിച്ച് പറഞ്ഞതാണ്. പശുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് പറയൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. അത് പിൻവലിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അതു ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലാണ്. അതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

അഞ്ചര ഏക്കറുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ ഇരുപതും മുപ്പതും ഏക്കർ ഉള്ള ബ്ലാക്കുകളായി തിരിച്ച് കൊടുക്കുന്ന പതിവ് ... ...

... ...

DEPUTY PRESIDENT : Order, order. The House will now discuss the adjournment motion posted for the day.

ADJOURNMENT MOTION.

Re : measures for increasing the production of paddy and other food stuffs in the State.

MR. G. VELU PILLAI : Sir, "I beg leave to move for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely the necessity for adopting immediate measures for increasing the production of paddy and other food stuffs in the State in view of the fact that the supply of rice from Burma and Siam has been cut off on account of the war situation, and the consequent starvation that may visit the people of the State."

It is now just a year since an adjournment motion was moved in this House by Mr. Dominic Joseph to impress upon the Government the necessity for adopting a five year plan to make Travancore self-sufficient in the matter of rice. That adjournment motion was fully

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Velu Pillai]

discussed in this House. But I do not think Government have done all that is possible in that direction till now. Since then much water has flowed under the bridge. Then Japan had not declared war upon Britain or America. Singapore was then considered by all as an unassailable naval base. Indo-China and Siam were apparently on amicable terms with Britain. Hundreds of Travancoreans were following their peaceful avocations in Burma, Singapore and Malay States and we here in Travancore were getting the supply of rice we wanted from Burma and other places although there were, some shipping difficulties. But all that position is now changed and we cannot get any more supply of rice from outside at least for the present. Nobody expected such a contingency to arise in such a short time.

Thus my adjournment motion is based upon a most non-controversial and very urgent topic and I am sure the Government and the members of this House are fully alive to the seriousness of the situation. Most of the points which I wished to stress upon, were dealt at length, better and more ably by the honourable member Mr. T. K. Velu Pillai, this morning when he moved his resolution about post-war reconstruction. So I will confine myself to a very few points.

It is worth noting in this connection that the chief apology which the Germans offer for the present war is that they want more living space. That is, they want more food for themselves. Today, as in primitive days, the quest for food is the chief motive force for conquests and war. The prosperity of a people and their right for continued existence depends upon their ability to provide adequate food for the individual. Hitherto actually we in Travancore had not any occasion to consider this situation seriously because we could import whatever quantity of rice we wanted from Burma and other places. But now as conditions have charged it is time for us to take a bird's-eye-view of our position with regard to food supplies.

Rice is the staple food for about half the population of the world and it is the staple food for the people of Travancore also. According to the latest statistics, paddy is cultivated on an area of about six and a half lakhs of acres in Travancore. The population of Travancore is increasing considerably whereas the area under paddy cultivation remains almost at a stand-still. The population which was nine lakhs in 1816 rose to 51 lakhs in 1931 and more than sixty lakhs in 1941. The area under paddy cultivation which was about five lakhs in 1816 rose to only six and a half lakhs in 1941. Thus during the past 125 years while the population increased by five hundred per cent. the area under paddy cultivation increased only by about 30 per cent This is certainly a very serious state of affairs. Our annual consumption of rice is 19 million cwts. But our annual production is only about 12 million cwts. The rest we have to import from out-side. As I have already stated, we cannot now import any more rice from outside. So the question naturally arises is it possible for us to cultivate all the paddy that we need in Travancore itself? Are we able to make Travancore self sufficient in the matter of supply of paddy? The answer is very well and ably given in an address by our Director of Agriculture a paragraph from which I may just be permitted to read. It runs as follows :—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

"The question has often been asked as to whether it will be possible for us to produce all the food that we require without having recourse to imports from out-side. I have bestowed considerable thought upon the subject and can make bold to say that it is possible to do so. The total area under paddy in the State is over six and a half lakhs of acres and our annual consumption is estimated at about 19 million cwts. Our annual production of paddy is 12 million cwts and the deficit therefore is about 7 million cwts. By the use of improved implements and selected seeds and by scientific cultivation and intensive manuring it is possible to increase the yield by at least 40 per cent. That it is possible to do so has been shown by numerous demonstrations conducted by the department and by the result obtained not only in India but also abroad. The area of Punjalands in Kuttanad is about 150,000 acres. Most of this area is cultivated only once in two years. If at least one half of this area is rendered cultivable annually an increase of at least 750,000 cwts. of paddy can be expected. By converting about 20,000 acres of single crop lands in North Travancore adjoining the Periyar river into double crop lands by lift irrigation using electricity, another 150,000 cwts of paddy can be obtained. By this additional outturn of paddy and by the increase that could be obtained from the area normally under cultivation by scientific methods, local production of paddy could be augmented by about 5½ million cwts. The balance could be met by the use of pulses, ragi and millets for the cultivation of which there is ample scope in the country. There are about 15,000 acres of land in South Travancore not commanded by the Kodayar Project where the soil is a fine red earth and on which pulses, millets and cholam could be cultivated with advantage."

Sir, methods for increasing the output of paddy in the State have been dinned into our ears by being discussed in this House many times over that they need no reiteration.

One matter which I wish to mention is about the fragmentation of our lands. Sir, in Travancore the fragmentation of land is going on at such a rapid pace that it forebodes disastrous consequences. This is primarily due, if I am right, to the working of the Nayar and Ezhava Acts. We cannot resort to any sort of collective farming as in Russia because the political conditions here and in Russia are different. But if further fragmentation is prevented, that will help a great deal in increasing the output of paddy. That this matter has been engaging the attention of Government also, can well be seen from an address which the Dewan has delivered in this Assembly. He said:—

"Such careful husbanding and augmenting of resources in respect of paddy can only arise if the holding is economic. The cultivation of half an acre or one acre or two acres even under modern conditions will not be economic. The first problem therefore is a matter both legal and social. If and to the extent to which the communities concerned bring about a change of the law so as to permit the aggregation instead of fragmentation of holdings the necessary move would have been made by these communities. But assuming that the communities do not take these steps, Government cannot afford to sit still. Government will have to introduce legislation for compulsory consolidation. Government do not propose to alter the laws of any community except with the full consent of that community. But Government certainly can introduce legislation for preventing further fragmentation and imposing consolidation. That has been done elsewhere and done with some success in the Punjab. Government will wait for a short period of time, say six months, to see if the communities concerned will themselves take the necessary steps. Otherwise Government will necessarily have to introduce a legislation tending to consolidation."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Velu Pillai.]

But no community has so far come forward with any such proposal and Government too have not done anything in the matter.

One other important matter which I wish to mention is about nutrition. Sir, everybody will admit that the most important factor that is responsible for the health of a human being is nutrition. Rice does not contain all the essential nutrition and vitamins necessary for our health. Therefore besides rice we have to use other articles also. Fats, protens etc. and elements like iron and calcium are also necessary for our health. For all these things we will have to depend upon other things than rice. What we generally do is to consume a large quantity of rice without caring for its nutritional value. But if we take a balanced food, then the quantity of rice that we take in can be reduced much. The cheapest possible diet for Travancore, providing the irreducible minimum requirements of essential food factors is given by Dr. Karunakaran in an article of his. It is as follows:—

Burma rice	10	Ounces.
Ragi	5	,,
Bengal gram	3	,,
Milk	1	,,
Tapioca	4	,,
Lady's finger or brinjal	1	,,
Amaranthus leaves	2	,,
Drumstick leaves	1	,,
Cocoanut	2	,,
Cocoanut oil	1	,,
Mangoes or plantains	1	,,

He says that such a diet will cost only about 3 Rs. monthly. I have read this to show that the quantity of rice that we consume daily, could be reduced much if we resort to a balanced diet. The average quantity of rice which an individual consumes now is about 20 to 25 ounces daily.

I think even in the Central Prison it is about 25 ounces. According to this diet, it is enough if we consume only about 10 ounces of rice *i. e.* half the quantity of rice that we consume now. Calculating at this rate, we need only about 10 lakhs of cwts. of rice annually to feed the whole population of the State. And we are even now producing 12 lakhs of cwts. So, we will be able to export about 2 lakhs of cwts of rice annually even under the present conditions.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: If every citizen were to consume lady's fingers as stated by the honourable member, may I know what is the approximate number of lady's fingers required for the whole State?

MR. G. VELU PILLAI: I think we can produce enough lady's fingers if we devote proper attention to that matter. But, Sir, turning to the subject, I know that it is not an easy matter to adjust ourselves

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to this new diet all at once. Still if we make an honest attempt and persevere in it, I do not think it will be impossible to adapt ourselves to this new mode of diet. A beginning should be made by teaching every student in the school about the value of food stuffs and nutrition and about balanced diet.

In this connection I may be permitted to state that the cultivation of tapioca in the State is growing at an extraordinary rate and it is time to restrict its cultivation. It is a thing which impoverishes the soil and contains less nutrition than any other foodstuff.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: What does Dr. Karunakaran say about it?

MR. G. VELU PILLAI: I am just going to read what he has said. This is what he says:—

> "But tapioca contains very little nourishment except starch, and so while it supplies energy and a filling diet, it is wholly inadequate to preserve health and promote growth.. ... ...That, age for age, the boys and girls of the tapioca eating group are poorer in height and weight than the boys and girls of the neighbouring Tamil villages in British India is surely due to the diet consisting almost entirely of tapioca. Experiments in the Laboratory with rats have shown that a tapioca diet is detrimental to growth. But in addition to the progressive deterioration in height and weight of successive generations, there is also a lowering of vitality which makes the people easy victims of diseases like tuberculosis, leprosy, hookworm etc., which are more widely prevalent in this country than in other parts of India. The experience of western countries has shown that their success in their campaign against diseases like tuberculosis, is due largely to dietary improvements and better nutrition. If the insidious physical deterioration of the people of this country is to be arrested and if the spread of diseases like tuberculosis is to be controlled, it is highly essential that this tapioca regime should receive our early and serious attention. I do not say for a moment that tapioca is an un-mitigated evil. Indeed it has saved the people of this country from the horrors of famine which has periodically visited other parts of India. It has enabled the people not only to escape famines but also to breed and breed rather profusely..... ... The problem is to restrict its use and cultivation and to supplement it with fish and leafy vegetables."

Therefore, my submission is that in certain portions of the State where we cultivate tapioca, we can cultivate cereals like ragi. Ragi is much more nutritious than either rice or tapioca and its cultivation should be encouraged in all possible ways.

Then, about fish, Sir, we have great potentialities in that direction. The industry if properly developed has a great future. What Japan has done in this respect can be studied. In Japan while from 1912 to 1927, the population increased by 25 per cent, the production of fish increased 300 per cent. Our natural facilities for fishing should be developed and means devised for transport of fish into the interior.

Now, with regard to the milk supply. The defects of mal-nutrition can be overcome to a large extent by the addition of milk products to our food. We have to increase the existing supply of milk. For this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Velu Pillai.]

the cattle of the State should be improved by exterminating the inferior stock. We have to get down better breeds of cattle from outside. Grazing grounds and lands for the growing of fodder will have to be increased. The cultivation of grass like Napier and Guinea grass should be encouraged. Suitable portions from the Reserve Forests should be set apart to be used as grazing grounds.

It is not enough if we only agitate for a "grow more paddy campaign". We must increase our other food stuffs also. In this connection I may say that the neighbouring State of Cochin has already done some work in this direction by appointing a Commissioner with necessary staff and powers to find out ways and means for the production of more food stuffs in the State. I may suggest that we must also do something at once, on some such lines with necessary modifications.

Sir, the time for talk has now gone and the time for action has come. It is necessary that the honourable members of this House should seriously consider the situation that we are confronted with in the matter of our food supply. I must say that we must gird up our loins and take to the plough and bring about that consummation so devoutedly to be wished.

MR. K. DOMINIC JOSEPH (*Vaikom cum Kottayam*): Sir, I heartily support the adjournment motion. Just one year ago on 1st April 1941, I moved on the floor of the House an adjournment motion similar to the one moved today. That adjournment motion sought to discuss the serious situation created by the war in the Far East which threatens to embroil the countries supplying paddy and rice to this country with the possible danger of cutting off supplies therefrom, and to consider the necessity to formulate a definite scheme for producing paddy in the State within a definite period, sufficient to meet the needs of the country. Though only one year has elapsed it will be noticed, that much water has flown under the bridge, since then. The worst forebodings contained in that motion, have unfortunately become realities today. The inexorableness of the happenings has been surpassed only by the surprising rapidity with which they have come. And there are events which Travancore as a maritime State with its peculiar problems cannot afford to look upon with equanimity. Not only our shores are threatened; but our stomachs are also threatened. The danger is not imaginary. It is real to the core. With the supplies of rice and paddy cut off from Burma, Thailand and Indo China which account for nearly one half of our food supply, the crux of the problem is "Wherefrom shall we make up the deficiency?" We cannot safely depend upon British India. Firstly because British India itself is not self sufficient in the matter of paddy production. Secondly the local surpluses obtaining in certain particular areas in Bengal and Madras Presidencies will be diverted to the Punjab and the N. W. Frontier Province where there is an acute shortage of wheat. Thirdly at the time of emergency Ceylon also, which is in the same predicament as Travancore as regards its food resource, is depending upon India for its supply of rice. Therefore it will be the height of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

complacency to think that our demands could be met and our shortage of supplies could be made up from British India. We should stand upon our own legs and chalk out our own schemes to increase our food production, sufficient to meet our needs.

In pre-war days the doctrine of economic national self-sufficiency was looked upon with disfavour and it had very strong critics. But the change in the evaluation of things brought about by the impact of the war, has brought about changes in economic doctrines as well. Now the achievement of regional self-sufficiency especially in the matter of food stuffs and essential commodities has been accepted to be the ideal and the imperial council of Agricultural Research is investigating ways and means to achieve this in India.

During the debate on my adjournment motion I advocated that at the Government in co-operation with the people should organize a country-wide "Grow more paddy—campaign". Then the opinion was expressed in certain quarters that will be inadvisable to cultivate all available space with paddy, when more profitable cultivations can be resorted to. In the face of the altered conditions now existing I trust these opinions will have been revised now. True it is, paddy cultivation yields only a comparatively small margin of profit. But when it is a question of starvation, profit has only a secondary place.

In this connection, it will be profitable to consider, what our neighbouring States, similarly placed as we are, are doing to get out of the present difficult situation. In our sister State of Cochin a separate department has been created with a Food Production Commissioner at its head, with extensive powers, for speeding up the production of food materials in the State. Forest lands within the Reserves and tharisu lands at the disposal of the Government, suitable for cultivation, are to be advanced 15 Rupees per acre by the Government as a contribution to the capital necessary to open up these lands. Remissions of land tax is to be allowed for the new areas brought under cultivation. Free supply of seeds and manure is to be given for needy agriculturists. That Government has sanctioned the construction of the Chalakudi—Anamalais Road at an estimated cost of 8 lakhs and sixty thousand Rupees to facilitate the assignment and cultivation of lands within the Reserve Forest.

These proposals show that the Cochin Government is fully alive to the gravity of the situation confronting them, is prepared to face the problem fair and square, and is ready to take bold measures to achieve the desired objective. I am sorry the same cannot be said of Travancore. What is it that the Government has done to meet this emergent situation fraught with dangerous possibilities? Has anything substantial been done? The Director of Agriculture has asked for a supplementary grant of Rs. 30,000 to make manure to be sold to agriculturists. Certain attempts are being made to do cultivation by lift irrigation through the aid of electricity. I ask what other emergency measures of a substantial character have been taken to meet the present grave situation. Have the Government chalked out a definite programme to attain self sufficiency in the matter of paddy, within a definite period?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Dominic Joseph.]

I urge that the Government should act with vision and courage at this critical juncture, untrammelled and unhindered by Red Tape.

I will now suggest a few of the measures that the Government have to take at this time of emergency. And I will do that by quoting from my speech made last year.

> Let the Government accept the achievement of self-sufficiency in the matter of paddy as the aim of Government policy, to be achieved within a stipulated period. Give all facilities to the cultivators without the Government red-tape hampering the progress of the work. Let swampy areas and other lands within Reserved Forests be made available to the people for immediate cultivation. Let Division and taluk committees be organized to attract the unstinted co-operation of the people. Let there be a country-wide "*Grow-more paddy-campaign*" similar to the planting day and honey week in British India. Give agricultural loans for the purpose of extensive and intensive paddy cultivation. Give remissions of land tax in respect of areas newly brought under paddy cultivation. Give seeds and implements free wherever these are required. Let Government appreciation of the work done by cultivators be recognised by giving prizes to the best extensive and intensive cultivator of paddy. In these and similar ways, an impetus can be given and the object can be achieved. And if this is achieved, it will be a measure second to none, in its magnitude and beneficent effects and will be remembered by generations to come with gratitude.

MR. A. GOPALA MENON: May I know, Sir, the authority which he quotes?

DEPUTY PRESIDENT: His own speech.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Sir, I do not wish to dilate on the various measures which the Government have in view in regard to this most important and urgent problem which has been engaging the attention of Government for some time past. The details will be dealt with by the Director of Agriculture and the Conservator of Forests. I have only to assure honourable members of this House that Government are fully aware of the urgency of the problem before them and they are deeply grateful for the valuable suggestions that have been made by honourable members of this House. They will be most carefully considered and every step will be taken to implement the spirit of the motion before this House.

I may incidentally recall the attention of the House to the emphasis that has been laid on this problem by the Dewan at successive sessions of this Assembly ever since the outbreak of the War. He referred to this problem with his characteristic foresight. He anticipated the recent events that have brought about a most critical situation in the history of this country in regard to food supplies. All of us were depending

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

very largely upon Burma and Siam for our rice. We did not regard British India as a market from which to import rice for our needs. Latterly, however, when by force of circumstances we have been deprived of our source of supply from Burma and from Siam, we have necessarily to resort to British India for a major portion of our supply. Fortunately, we have been able to secure a substantial supply from British India for our immediate requirements. I may say that Government have been encouraging large scale importers of rice to import as much as possible from British India without further delay. Government have moved the Railway authorities to provide waggons for the supply of this commodity so essential for the life of the community. I am glad to say that the railway authorities have appreciated our position to some extent. The Government have also taken steps to maintain an adequate supply to the extent possible to meet any emergency. It was pointed out by my honourable friend Mr. Kesava Pillai that there was large stock of paddy in certain quarters which Government ought to trace and get hold of. I may assure honourable members of this House that the possibility of hoarding with a view to profiteering was anticipated sufficiently early and measures, as you are all aware, have been taken to see that that hoarding is avoided. Government are making an effort to see that the paddy stock that is available in the country is brought to account so that in an emergency it may be placed at the disposal of Government. There was an attempt made recently by some large scale purchasers to make purchases and hoard for their own purposes. Prompt action was taken under orders issued by Government in pursuance of the powers vested in them under the Defence of Travancore Act; and the paddy so purchased was placed at the disposal of Government.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: May I know whether anything has been done in the case of large scale producers of paddy?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: We want large scale production of paddy. We would welcome such efforts as thereby a large stock of paddy would become available to us in this country. The only objection that Government take is to the hoarding it and not releasing it in times of need, and also to the attempt to sell paddy outside the State with a view to profiteering or getting higher prices than what we shall be able to give. In such cases, Government will have no hesitation whatsoever to intervene and necessary statutory powers have been taken in order to secure and hold that paddy for the use of the people of the State.

As regards further production of paddy, there can be no two opinions. Government are at one with the representatives of the people in this respect; I am sure that the measures which are being designed and which have been designed by the Department of Agriculture in collaboration with other departments of the State would meet with your approval and that honourable members of this House and the people at large will co-operate fully in bringing into cultivation the large tracts

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai.]

which are available for the purpose and which are not now being utilised in an adequate measure. In fact, Government are only sorry that large tracts of registered holdings are kept idle by the owners of such tracts. Every step will be taken by Government to induce the people who are allowing those lands to lie idle to see that they are all brought under cultivation. I may, therefore, assure the House that we are in perfect agreement with the object behind this motion.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: With reference to the Essential Commodities Order, may I know whether the statistics mentioned there in should include also paddy set apart for seeds?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No. That is exactly why a certain limit has been prescribed. It is only paddy beyond a certain limit for which statistics have been called for under the Essential Commodities Order. Provision has been made for quantities intended for seed and other essential purposes.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: But the quantity mentioned is only 150 paras. But there are cases where the requirement of seed paddy will go beyond that quantity.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: There is nothing prohibiting it. We are only calling for statistics. The mere fact that you are liable to furnish statistics does not impose any further obligation that you shall only utilize the paddy for any particular purpose. What Government are keen about is that they should be made aware of the quantities that might become available in the country in order to meet any emergency.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. അരുപതുലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ ആറുലക്ഷത്തിൽചില്വാനം ഏക്കർ കൃഷിസ്ഥലം മാത്രമേയുള്ളു എന്നു കാണുന്നു. ഈ കണക്കനുസരിച്ചു പത്താളുകൾക്കു് ഒരുകുക്കർ ഭൂമിഅതായതു് ഒരാളിനു് ഫ ൦ സെൻറുസ്ഥലംമാത്രമെ കൃഷിക്കുലഭിക്കുന്നുള്ളു. ഇത്രയുംസ്ഥലം കൃഷിചെയ്യുണ്ടാകുന്ന വിളവു ഒരാളിൻെറ ഭക്ഷണത്തിനു് തീർച്ചയായും മതിയാകുകയില്ല. ഇത്രയും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്നുള്ള സംഗതി പലനാളായി ജനപ്രതിനിധികൾ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ ഒരു സെൽഫ സപ്പോർട്ടിംഗ് (ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു) രാജ്യമാകുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു് ഇതുവരെ വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം തെളിച്ചുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുതന്നെ ഇപ്പോഴും ഒരു മൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായിട്ടാണ് ശോഭിക്കുന്നതു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഒരു മേജർ ഡിപ്പാർട്ടുമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻറായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തണമെന്ന പൊതുജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളും പല പ്രാവശ്യവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ സമർത്ഥന്മാരായ കൃഷിഡയറക്ടറന്മാർ വരുമ്പോൾ അവരെ ശമ്പളക്കൂടുതൽകൊടുത്തു പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം മറു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലേക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽകൊടുത്തു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടാണു ഗവൺമെൻറിൻെറ നയം കണ്ടിട്ടുള്ളതു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളിൽ ൈ ശതമാനം അതുകൊണ്ടു കർഷകരാണെന്നു അഭിമാനിക്കുന്ന ഗവൺമെൻറു് കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഇനിയും ഒരു മൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായി അധഃപതിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രീതി നിറുത്തേണ്ടതും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഒരു മേജർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായി ഉയർത്തി അതിൻെറ പ്രവർത്തനപദ്ധതി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതും ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറു തിരുവിതാംകൂറിനു് ആവശ്യമുള്ള നെല്ലും അരിയും ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിക്കാണുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറു കുറെ നേരത്തെതന്നെ ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു ബുദ്ധിമുട്ടോ വിഷമമൊ ഭയശങ്കയൊ, ആവേശമൊ ക്ലേശമൊ ഇന്നു യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയിൽ സമൃദ്ധിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമായിരുന്നു. ഇനി അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടു വിശേഷമില്ലല്ലോ. ഫ ഫ ഫ മുതൽ ഞാനും എന്നെപ്പോലെ മറുചില മെമ്പർമാരും ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു് പല പ്രാവശ്യവും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ മുൻപുണ്ടായിരുന്ന കൺസർവേറ്ററർ അവർകൾ ഒരു സെൻറു സ്ഥലംപോലും കൃഷിക്കായി കൊടുക്കുന്നതിൽ അനുകൂലി ആയിരുന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കൺസർവേറ്ററർ ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിലെങ്കിലും വല്ല അനുകൂലവും ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇൻറൻസീവു് കൾട്ടിവേഷനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, പ്ലാഇറിഗേഷൻ, ലിഫ്റ്റു് ഇറിഗേഷൻ ഇങ്ങനെ രണ്ടു തരത്തിൽ കൃഷിപ്പിഴയെ ഇല്ലാതാക്കി വിളവു് വർദ്ധിപ്പിക്കാം. അതിനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ മൂവാറ്റുപുഴ, കുന്നത്തുനാടു്, തൊടുപുഴ ഈ താലൂക്കുകളിൽ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടുതാനും. ഞാൻ താമസിക്കുന്ന കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിൽ തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ആകെയുള്ള നെൽക്കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ പത്തിലൊന്നും എൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽത്തന്നെ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ആകെയുള്ള നിലങ്ങളുടെ ആറിൽ ഒന്നു ഭാഗം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukoratharakan.]

നിലം നെൽകൃഷിക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആകെയുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ മൂന്നിൽ ഒരുഭാഗം കൃഷിസ്ഥലം പറവൂർ, കുന്നത്തുനാട്ട്, മൂവാറ്റുപുഴ എന്നീ താലൂക്കുകളിൽപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടെ ഗവണ്മെൻറ് ആവശ്യമായ ജലസേചനപദ്ധതികൾ നടത്തി തരികയാണെങ്കിൽ ഇനിയും ൨,൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തിൽ കുറയാതെ പുതുതായി നെൽകൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതും അതിനു കോതയാർ അണപോലെ വൻപിച്ച ചിലവുകൾ ആവശ്യമില്ലാത്തതും വളരെ മുതുങ്ങിയ ചിലവിൽ സാധിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇപ്രകാരം ഒരുചിലവും കൂടാതെ ഒരു പതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കി കൃഷിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്താൽ ഈ ആണ്ടിൽതന്നെ കൃഷിചെയ്യാവുന്നതുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള സൌകര്യം രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കാണും. കൃഷിക്കു അല്പംകൂടി സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്പോഴുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലെ വിളവിൽ ൨൫ ശതമാനമെങ്കിലും കൂടുതൽ വിളവു കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഗവണ്മെൻറ് ഈ കൃഷിക്കാര്യത്തിൽ ഇതുവരെ ഉദാസീനമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഈ സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പതിഞ്ഞുകാണുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. അതിന്റെ ആവശ്യം ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകാതെ വരുമെന്നുകണ്ടപ്പോൾ വിമാനവേഗത്തിൽ അവയെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു ചെയ്തില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ആ സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് എത്രയും വേഗത്തിൽ (മുന്നാലു മാസത്തിനകം) നമുക്കു ആവശ്യമുള്ള നെല്ല് കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ട പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വാഭാവിക ഏരിയാസ ധാരാളമായി നമ്മുടെ ഫാറസ്റ്റിൽ വെറുതെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. അവയെ കൃഷിക്കുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂർകാർക്കു കുത്തകപ്പാട്ടമായി കൃഷിക്കു കൊടുക്കണം. റിസർവ് വനങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ റിവർബെഡ് തരിശുസ്ഥലങ്ങൾ മുതലായ കൃഷിക്കു ഉപയുക്തങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങളെ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനായി തിരുവിതാംകൂർകാർക്കു ഒരു ക്ലിപ്തകാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയന്മേൽ കൃഷിചെയ്യാൻ വിട്ടുകൊടുക്കണം. അതു തരത്തിൽ നെല്ല്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കണം അപ്രകാരം ഗവണ്മെൻറു് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു ഇനിയും കാലതാമസം വരുത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. കാലതാമസം കാര്യനടപ്പിനു പ്രയാസമുണ്ടാക്കുന്നു എന്നും ഗവണ്മെൻറു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. നമ്മുടെ അയൽ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഈ സംഗതിക്കു വേണ്ട പ്രതിവിധികൾക്കാവശ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ നടത്തുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ ഇനിയും ആ സംഗതി ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഒരു മാന്യസ്നേഹിതൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ജന്മികൾ, ഇടവകക്കാർ, മറ്റു മുതലാളിമാർ തുടങ്ങിയ ധനവാന്മാർ വളരെ അധികം സ്ഥലങ്ങൾ യാതൊരു കൃഷിയും ചെയ്യാതെ പാഴായി ഇട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറു് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപരിഹാരം കൊണ്ടോ അധികാരംതന്നെ ഉപയോഗിച്ചോ ആവക സ്ഥലങ്ങളെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിക്കണം. ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുൻപുള്ള നയം കൂടുതൽ ആദായമുള്ള കൃഷിചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ നയം മാറുകയും ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കണമെന്നു് ഗവണ്മെൻറു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. കൃഷിക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പണം കൃഷിവായ്പയായി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുക്കുകയും, അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും കൃഷികളുടെവിളവു വർദ്ധനവിനു് ആവശ്യമായതും എന്നാൽ വിലകുറഞ്ഞതും ആയ വളം ക്രോപ്പ് ലോണിൽ കൊടുക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു് വേണ്ടവിധത്തിൽ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്ന കടം ഈടാക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. തീർച്ചയായിട്ടും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും വസ്തു ഉടമസ്ഥർക്കു ക്രോപ്പ് ലോൺ കൊടുക്കുന്നയാതൊരു ലോണും കിട്ടാതെ വരികയില്ല. ഗവണ്മെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അലസതകൊണ്ടു മാത്രമാണു ലോൺ ഈടാകാതിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന പരസ്യമായ ഒരു രഹസ്യമാണു്. കൃഷിവായ്പ വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവർ ആ സംഖ്യ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണു് ഉപയോഗിച്ചു വന്നതു എന്നു അതു തിരിച്ചു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനും കൊടുക്കേണ്ടി വന്നാൽ തന്നെ അവധി നീട്ടിവാങ്ങിയ്ക്കുന്നതിനും എന്തെല്ലാം സൂത്രങ്ങളും നയങ്ങളും ആണു ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതു എന്നും ഒരു കൃഷിക്കാരനായ എനിക്കു ധാരാളം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൃഷി പാടെനശിച്ചുപോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമാണു കൃഷിലോൺ ഈടാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതു. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ കുറെ അവധികൊടുത്തും ലോൺ ഈടാക്കാവുന്നതാണു്. പണം കടംകൊടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുന്ന അധികാരികൾ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി കടം കൊടുത്താൽ അതു തീർച്ചയായും തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നാണ് എന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിൽനിന്നും ഏതാണ്ടു മൂന്നര ലക്ഷം രൂപയുടെ അരിയും നെല്ലും ആണ് ഇവിടെ വരുത്തുന്നത്. അതായത്, ഇവിടത്തെ ആകെയുള്ള പൊതുജനങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിൽ ൪൫ ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിലയുള്ള അരി വിദേശത്തുനിന്നും നാം വാങ്ങുന്നു. ഈ യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതിയിൽപോലും ഇതുപോലെ തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിൽപോകാതെ അതുപോലെ അരി തിരുവിതാംകൂറിൽതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നപക്ഷം നമുക്കു പരാശ്രയം കൂടാതെ സംതൃപ്തരും സമ്പന്നന്മാരും സൗഭാഗ്യവാന്മാരുമായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്. ഇപ്പോൾ വിദേശത്തുനിന്നതന്നെ അരികിട്ടുന്നകാര്യം പ്രയാസമാണെന്ന് ബർമ്മാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. നാം ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്ക് ഓട്ടംതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നാം കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഇതിനു പരിഹാരം നേടണം. അതിനുവേണ്ട പദ്ധതികൾ ഇതേവരെ തയ്യാറായിട്ടില്ല. അത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനാഗർഭത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകൾ പ്രസ്താവിച്ചു. അതു നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതു് എങ്ങിനെയെന്നും മറ്റുമുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിൽ സചിവോത്തമൻ ചെയ്തതായപ്രസ്താവനയിലെ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ എടുത്തുപറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

> "There is onething I might add: Time was when most of us were rather shy of our tapioca. Nutrition experts have stated and I was among them that tapioca should be eschewed, because it is not sufficiently nutritious. But there may come occasions perhaps, when straw or grass is the only alternative between starvation and non-starvation. I am therefore going to make an appeal in direct contradiction and contravention of what I myself stated from this place and on public platforms, that every possible avavailable ground should be cultivated with tapioca in view to the possible situation that might be caused by the crisis which confronts us. Tapioca is a three or four monthly crop. A month has elapsed since the last planting began and I am told that even now the planting can be resorted to. If that is so, it is necessary that the Government and the people alike should take the necessary steps to get something at least to live upon. Tapioca and fish will probably be the only things on which we will have to live. And that is an appeal that I am now making to the honourable members of this House and through them to the public outside."

ഈ നില വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷവും ഗവണ്മെന്റു് ആവശ്യമായ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇനിയും പ്രവർത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു് എന്തും മനോസങ്കടമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വ്യത്തിയില്ല. എട്ടും പത്തും കൊല്ലത്തിനു ആവശ്യമുള്ള നെല്ല് ചില സമ്പന്നന്മാരുടെ കൈവശം ഇരിപ്പുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ൩൦ ലക്ഷം ജനങ്ങളിൽ ൫൦ലക്ഷം പേർ പട്ടിണി കിടക്കുകയും ബാക്കി ൨൦ ലക്ഷം ആളുകൾക്കു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് ആരും വിചാരിക്കേണ്ട. തലയല്ലാതെ വയറ് പേടിക്കയില്ല എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. പ്രകൃതിയിലധികം ജനങ്ങൾ പട്ടിണികൊണ്ടു നട്ടംതിരിയുന്ന അവസരത്തിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രബലതയും അധികാരവും സ്ഥാനവും മാനവും എല്ലാം ഒരേ സമയത്തു് അവസാനിക്കുന്നതിനിടയാകും. ആ സംഗതി ഗവണ്മെൻറു മനസ്സിലാക്കി കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യണം. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈയിടെയായി ൧൦, ൨൦, ൩൦, ൫൦, ൬൦ ഇങ്ങനെ ആളുകൾ അഭയാർത്ഥികൾ എന്നു പറഞ്ഞു സഹായം അപേക്ഷിച്ചു സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു് എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതു എന്നു കണ്ടറിയേണ്ടതാണ്. ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തമാണ് അവർ ഇപ്രകാരം നടക്കുന്നതു എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. അയൽ രാജ്യക്കാർ ധാരാളമായി ഇങ്ങോട്ടു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തിരുവിതാംകൂറുകാരും തിരുവിതാംകൂറുകാരും തമ്മിലോ, അയൽ രാജ്യക്കാരും തിരുവിതാംകൂറുകാരും തമ്മിലോ ലഹളകൾ ഉണ്ടായേക്കാം. ഈ നാട്ടിൽ വന്നുചേർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഭക്ഷണംകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപക്ഷം കശപിശകളും ലഹളകളും ഉണ്ടായേക്കാം. ഇപ്രകാരമുള്ള അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മി: കുമാരൻവൈദ്യൻ പ്രസ്താവിച്ചു, അയൽ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ആളുകൾ ധാരാളമായി ഇവിടെ വന്നു ചേരുന്നു എന്ന്. ഇപ്പോഴും ജനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഉൾപ്രദേശത്തേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ പണം തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊണ്ടുവന്നാലും അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നുതന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു മുപ്പതുലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽപോരാ, ഒരുകോടി ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ആണ് ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു്. പുറത്തുനിന്നും വരുന്ന ആളുകൾക്കു ഷെൽട്ടർകൊടുക്കാൻ തിരുവിതാംകൂർ തയ്യാറായിരിക്കണം. ഈ യുദ്ധാപരിതഃസ്ഥിതി അല്ലെങ്കിലും ഒരാണ്ടിൽ ഒരുലക്ഷം ജനങ്ങൾവീതം വർദ്ധിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനകം ജനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukoratharakan.]

സംഖ്യ നാല്പതു ശതമാനവും ഉല്പന്നങ്ങൾ അഞ്ചുശതമാനവും അതുവർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ബാക്കി ഉല്പന്നങ്ങൾ നാം വിദേശങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിലെ താല്പര്യപ്രകാരം "നമുക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നമുക്കുതന്നെ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന ഒരു പദ്ധതി നാം ഉടനെ രൂപീകരിക്കണം." അതു് ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയൊ നവവത്സരപദ്ധതിയൊ ആകരുതു്. അഞ്ചാറുമാസത്തിനകം നടപ്പിൽ വരത്തക്ക ഒരു പദ്ധതിയായിരിക്കണം എക്കാലത്തും. "അന്നവിചാരം മുന്നവിചാരം" ആയിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. നമുക്കു് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളില്ലാതെ നാം മുന്നോട്ടുപോയാൽ ഇടയിൽ വീഴേണ്ടതായിവരും. അതിനു ഇടയാകാതെ വേണ്ടനടപടികൾ നാം ഉടനടി ചെയ്യണം. ആഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡയറക്ടരും ഫാറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്ററും ഒരേ സീറ്റിൽ ഇരുന്നു സന്തോഷമായി കഴിയുന്നതായി കാണുന്നതിൽ എനിക്കു് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിലും (കൃഷിവർദ്ധന പദ്ധതിയിലും) ഇതേരീതിയിൽ അവർ (ഫാറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്ററും ആഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡയറക്ടരും) യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു കണ്ടാൽ കൊള്ളാം. മുമ്പത്തെലാ ബോധമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാപേരും ചേർന്നു, ഈ ആപൽഘട്ടത്തിൽ, അതായതു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, ആഹാരസാധനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽതന്നെ വിളയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും തൽക്കാലം പോരാതെവരുന്നവ വെളിയിൽനിന്നും വരുത്തുന്നതിനു അവശ്യംവേണ്ടതു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. പൊതുജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളും സർവ്വസഹകരണങ്ങളും ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

MR. P. S. MUHAMED : ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാം അടുത്തടുത്ത ബന്ധക്കളായിരിക്കണമെന്നാണോ മെംബർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഒന്നിച്ചു് ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടെന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. എന്റെ പ്രസംഗം ശരിയായി കേട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കയില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ ബന്ധുത്വത്തെ പറ്റി ഞാൻ യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളും ഗവണ്മെൻറുമായി ഈ സംഗതിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി സഹകരിക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ജനങ്ങളും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഏകോദരസഹോദരന്മാരെപ്പോലെ പെരുമാറി ഈ സംഗതി മുമ്പോട്ടുപോകത്തക്കവണ്ണം ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉത്ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആഹാരസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾക്ക് താമസം വരുന്ന ഓരോ ദിവസവും വളരെ വിലയുള്ളതാണെന്നും കാലവർഷം ആണ് കൃഷിക്കുപറ്റിയ സമയമെന്നും അടുത്തുവരുന്ന കാലവർഷം നമ്മുടെ ആലോചനകളും നടപടികളും പൂർത്തിയാകുന്നതിനെ കാത്തുനിൽക്കയില്ലെന്നും കാലവർഷത്തിനുമുൻപു നാം ചെയ്യാനുള്ളതു ചെയ്യണമെന്നും വീണ്ടും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN (*Muvattupuzha cum Devicolam*)

ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. ആഹാരസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ച ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. പല നാളായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനസംഖ്യയേയും അതിനനുസരണമായി കൃഷി വർദ്ധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു സംഭവിക്കാവുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ ദൌർലഭ്യത്തേയും പറ്റി ജനപ്രതിനിധിസഭകൾ വിചിന്തനംചെയ്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഇവിടത്തെ പ്രധാനമായ തൊഴിൽ കൃഷിയാണെങ്കിലും ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും പുറത്തുനിന്നാണു വരുത്തുന്നതു്. കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനു സ്ഥലം ക്രമാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പട്ടിണിപ്പാവു് അറേബ്യൻ കടലു്, കിഴക്കു് റിസർവു് വനങ്ങളും കർഷകൻെറ ഗതിയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതി വന്നപ്പോൾ വളരെക്കാലമായി നമ്മെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആഹാരദൌർലഭ്യം വായുവേഗത്തിൽ നമ്മെ അഭിമുഖീകരിച്ചുവരുന്നു. അതിനാൽ വേഗത്തിൽ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്ത്യൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ വച്ചു് മുതലെടുപ്പിലും ജനസംഖ്യയിലും മൂന്നാമത്തേതാണു്. എന്നാൽ വിസ്തീർണ്ണതയിൽ ഫസ്റ്റ്-ാമത്തെ സ്ഥാനമേ നമുക്കൊള്ളൂ. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് സെൻറു് ഡ്രൈ ലാൻറും രണ്ടു സെൻറ് ഡ്രൈ ലാൻറും മാത്രമെ ശരാശരി ഒരാൾക്കുള്ളൂ. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് സെൻറു സ്ഥലത്തു ചെയ്യുന്ന കൃഷികൊണ്ടു ഒരാൾക്കു ആഹാരസമ്പാദനം സാധ്യമല്ല. പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ കൃഷിഡയറക്ടറും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പരിശ്രമിച്ചാലും ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് സെൻറു സ്ഥലത്തുള്ള വിളവുകൊണ്ടു് ഒരാൾക്കു് ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും? അതുകൊണ്ടു് മറ്റു ആഹാരസാധനങ്ങൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathu Kunjithommen]

നാം വർദ്ധിപ്പിക്കണം. സഹിവോത്തമൻ അവർകൾ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ മത്സ്യം പ്രധാനമായ ഒരു ആഹാരസാധനമാക്കണം. അറേബ്യൻ കടലിൽ നിന്നും ധാരാളമായി മത്സ്യം പിടിക്കാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ പത്തോ മുപ്പതോ മടങ്ങ് മത്സ്യവ്യവസായത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ എടുത്തുകളഞ്ഞാലും തരക്കേടില്ല. എല്ലാ ജാതിക്കാരേയും മത്സ്യം പിടിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. അതിന് നല്ല പരിഷ്കൃതസംപ്രദായങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തണം. അല്ലാതെ രാജ്യത്തെ ക്ഷാമത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പ്രകൃതി വളരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂർ. ഇവിടെ എന്തു വേണമെങ്കിലും കൃഷി ചെയ്യാം. പലതരത്തിലുള്ള മണ്ണും ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയും ഉണ്ട്. ഇവിടെ റിസർവ്വനങ്ങളും അധികമുണ്ട്. അവയിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം കൃഷിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. വനങ്ങളെ പാടെ നശിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ജനവാസസ്ഥലങ്ങൾക്കു് സമീപമുള്ള ചെറുവനങ്ങളും, ഗ്രാസ്സ് ലാൻഡുകളും ചതുപ്പു നിലങ്ങളും ഇവ കൃഷിക്കായി ജനങ്ങൾക്കു വീതിച്ചു കൊടുക്കണം. അതിന് വേണ്ട സൌകര്യങ്ങളും അവർക്കു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കണം.

MR. D. C. JOSEPH : Has the member any objection if the Council passes a resolution for registering back all the lands which were registered during the last 10 years, by members of the legislature, officials or land-holders.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : എന്റെ സംസാരം അവസാനിക്കുമ്പോൾ സന്ദേഹങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടും.

ഭൂമി നിർദ്ദോഷം ഇല്ലാത്തവർക്കു വേണം ഭൂമികൾ പതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ. അവർ ആ സ്ഥലങ്ങൾ കുറച്ചുകാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കൃഷി ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ സ്ഥലം തിരിയെ എടുത്തുകളയുമെന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയും ചെയ്യണം.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അശേഷം ഭൂമിയില്ലാത്ത ആളുകൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ഒരേക്കർ, രണ്ടേക്കർ ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിക്കുമ്പോൾ അതെല്ലാം വ്യക്തമാകും. ഞാൻ പറഞ്ഞതു് കാനനിയോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലെ ഒരുമിച്ചു് ആളുകൾ താമസിച്ചു് കൃഷിചെയ്യാൻ വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണു്. ജനവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കു് സമീപവും ആറുകളുടേയും റോഡുകളുടെയും സമീപത്തുള്ള വനങ്ങളിൽ നിന്നും ഭൂമി കൃഷിക്കു നല്കണം. വെറും ലാൻറുകൾ മാത്രമല്ല മരച്ചീനി, വാഴ, ചേന, ചേമ്പു്, ചാമ, മുതിര, പയറു് മുതലായ മറ്റു ആഹാരസാധനങ്ങളും കൃഷിചെയ്യാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഡ്രൈലാൻഡും കൃഷിക്കു കൊടുക്കണം. മേഖലകളും മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉരുളക്കിഴങ്ങു്, ട്ടമാറോസ് ഇവകൾ കൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. നമ്മുടെ ധർമ്മരാജ്യത്തു് എല്ലാത്തരം കൃഷിക്കും പറ്റിയ ഭൂമിയുണ്ടെന്നുള്ള ഈശ്വരദത്തമായ ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹം നമുക്കുണ്ടു്. അതിനെ നാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ഒരു സെൻറു സ്ഥലംപോലും വെറുതേ കിടക്കാതെ കൃഷി ചെയ്യാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ഗവണ്മെൻറു് ഉടനടി ചെയ്യണം. ഇതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തണം. അതിൻറെ പ്രവർത്തനത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനപ്രതിനിധികളും ചേർന്ന ഒരു കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കണം. അവർ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കണം. പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ കരം ക്രടാതെ തന്നെ സാധുക്കൾക്കു് കൃഷിചെയ്യാൻ സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കണം. കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു കുറെ സംഖ്യകൂടി വേണമെങ്കിൽ അവർക്കു മുൻപേർ കൊടുക്കണം. അടുത്ത വർഷാരംഭത്തിൽ ഒരു സെൻറു ഭൂമിപോലും വെറുതേ ഇടാതെ കൃഷി ചെയ്യാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം. ഏത്തക്ക, ചേന, ചേമ്പു, മരച്ചീനി, നെല്ലു് ഇവകൾ എല്ലാം ഭക്ഷിച്ചു നമുക്കു് ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഗവണ്മെൻറിനു വളരെ തുക മുടക്കി മുൻകൂട്ടി ആഹാരസാധനങ്ങൾ വാങ്ങി സംഭരിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടു്. ഒരാണ്ടത്തേക്കു മൂന്നുകോടി രൂപയുടെ നെല്ലും അരിയും വാങ്ങണം. അതു മുൻകൂട്ടി വാങ്ങിവയ്ക്കാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും? നമ്മുടെ സ്ഥലത്തു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളയിക്കുവാൻ മിന്നൽവേഗത്തിൽ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ പല തരത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകളും പരസ്പരം പിടിച്ചുപറിയും ബഹളങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കും. കഷ്ടതകൂടാതെ ജീവിക്കുന്ന ആളുകളെ സമാധാനമായി ജീവിക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവർ അനുവദിക്കുകയില്ല. ബർമ്മായിൽ നിന്നു പതിവുപോലെ അരി ലഭ്യമല്ല. മത്സ്യം ധാരാളമായി പിടിക്കുവാൻ ഉടനേ ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. അവ ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കോൾഡ് സ്റ്റോറേജ് മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. ഉരുത്തയച്ചു വില്പിക്കാനും വേണ്ടതു ചെയ്യണം. മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ മാറ്റുകയും കരം ഒഴിവാക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathu Kunjithommen]

കയും നാനാജാതിമതസ്ഥരേയും മത്സ്യം പിടിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു വീണ്ടും പറയുന്നു. മരച്ചീനികൃഷി കൂടുതൽ വ്യാപിപ്പിക്കണം. കരം ഒഴിവാക്കുകയും കരക്കുടിശ്ശിക ഇളവുള്ള നടപടികൾ നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും വേണം. ഇവയെല്ലാം ഉടനടി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇവയെല്ലാം മിന്നൽവേഗത്തിൽ തുടങ്ങിയാൽ ക്ഷാമബാധയിൽ നിന്നു നമുക്കു രക്ഷ നേടാം. സ്വാമ്പി ഏരിയാകണം മുഴുവൻ കൃഷിക്കായി ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും എത്രയും വേഗം സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കണം. ഈ നാട്ടിൽ കാട്ടുജാതിക്കാരായി ഏകദേശം ൨,൪൦൦ ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവരെക്കൊണ്ടു ചെറിയ കാട്ടുകൾ നന്നാക്കി കൃഷിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ഈ സംഗതികളെല്ലാം വളരെ വേഗത്തിൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം രാജ്യം പട്ടിണിയിൽ ആണ്ടുപോകും. ഈ സ്ഥിതിയിരിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കമ്മിറി ഏർപ്പെടുത്തിയും മറ്റും ആരംഭം ഇട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. സർവ്വേ ഓരിദ്ര്യദേവത അതിവേഗത്തിൽ ആക്രമിക്കുന്നു. മിന്നൽവേഗത്തിൽ നാം വേണ്ട രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ നോക്കിയേ കഴിയൂ. അസാധാരണമായ ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു ശക്തിയായി ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I also support the resolution which was very ably moved with very sound reasons by my friend Mr. G. Velu Pillai. The picture formed by Mr. Kunjithommen of disputes and quarrels created by starvation makes one shudder. From the vehemence with which Mr. Kunjithommen put the case it appears that there is a war of all kinds because food is not adequately provided for. There is considerable force in that apprehension and it will continue unless Government intervenes in right time and prevent a catastrophe. Mr. Parameswaran Pillai speaking on behalf of Government said that every effort is being made to import paddy to meet our requirements in these trobulous times. We are grateful to Government for bringing about arcangements of that kind in order to meet a portion of the demand made out by my friend Mr. Velu Pillai. His resolution contemplates not only to import paddy to meet sudden emergencies but also the production of sufficient paddy and other food stuffs in our own State. For this purpose, Sir, I beg to say and I am quite in order when I say that in spite of efforts made by us, on this side of the House, the generations of non-officials, to induce Government to take up this question of production of paddy and other food-stuffs which would enure to our advantage, we hear of a large number of other schemes being initiated by Government. In the year 1091, I myself advocated to initiate a particular scheme and it has taken so many

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

years to take shape. There is, for instance, the minor Irrigation schemes. There is the Chittar scheme about which my friend Mr. T. C. Kesava Pillai is an expert. He lives and moves in the idea of making it a possibility. It will make Vilavancode productive. But all our cries towards such lines have been in the wilderness. Some officer of Government who happened to be influential at the time, who was able to put his case before Government with a militant self confidence and ventured to argue with Government that the development of such a scheme will end in futility in spite of hard work turned out by him such things have wrought havoc to our crowning efforts. When some times men shirk their responsibilities in the matter of discharging such a large scheme, when an officer of Government doubts about the utility of a scheme, he makes a report to that effect. To me it appears that this is the way in which such useful schemes have been shelved. I heard my friends Messrs. Kunjithommen and Kochukora Tharakan saying that there are people who own extensive lands and allow them to remain uncultivated. I urge that steps may be taken to bring them under cultivation. The real difficulty in this matter is this. Eighty or ninety years ago when the hills were yet unopen in this country, when capital was shy and labour scarce, when the hilly regions were inaccessible to civilian occupation, when those parts were subjected to bestial ferocity, people from the plains could never entertain the idea of migration. It was at that time, that rich, influential and hardworking Companies came upon the scene. They made the land habitable for civil occupation. They turned the wilderness into smiling towns and factories and estates. They were also allowed to register and keep for themselves extensive tracts which they could not bring under cultivation. I make no reflection on them. Far from me to suggest that. The point that I want to emphasise is that these companies should be persuaded to bring lands in these extensive areas into cultivation, put them under potatoes, tomatoes, beans, etc., so that at this time of economic danger, these companies may make a profit for themselves and at the same time supply the real wants of this country. This is a matter which has to engage the serious attention of Government.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir the debate on this very important resolution moved by my friend Mr. G. Velu Pillai has covered a very wide range indeed. It started with the fragmentation of holdings the appointment of certain Committees for the organisation of food supplies, the improvement of irrigation tanks, the innutritioned nature of tapioca and so on and so forth. During the time at my disposal I propose to deal with the central theme of the resolution.

Before doing so, as the Hon: Member, the Chief Secretary to Government said on the floor of the House just a while ago, I take leave to assure the Hon: members that Government are in full sympathy with the spirit underlying the resolution. They are in absolute concurrence with the ideas and sentiments which have been expressed on the floor of the House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

Before dealing with the various aspects of the question that have been raised during the course of the debate, I want to utilise this opportunity to acquaint the honourable members of this House with our present position in regard to our food supplies. Rice, is of course the most important of our food crops. Its estimated production on the existing acreage of 653000 acres and reckoning on an average yield of nearly 1000. lbs per acre is 59,30,000 Cwts. Our normal average annual import of rice from Burma and Akyab, which is no more available to us, is about 59,20,000 Cwts. The quantity of rice required for local consumption every year is 117,50,000 Cwts. Assuming that the adult population of this State will be about 55 lakhs, the per capita consumption per annum is 240 lbs. of rice. From the figures that I have given it will be quite clear and definite that for nearly 50 per cent or for 120 lbs of rice per capita we have been depending upon Burma, Akyab and other places. Now what is our position in regard to tapioca? The estimated annual production of tapioca on an acreage of 438000 acres reckoning an average yield of 30 Cwts per acre is 131,40,000 Cwts. The per capita consumption per annum works out to 260 lbs. approximately. So that our position with regard to the food requirements is that we want normally and on a rough estimate 240 lbs. of rice and 260 lbs. of tapioca per head per annum. Of this 120 lbs. of rice used to be imported from outside.

How to meet this deficit? Is the situation so alarming? What are the methods by which the problem can be tackled? These are the questions which are to be considered. I have bestowed a good deal of thought on this subject and I hasten to assure the honourable Members that there is no need for any alarm. I put the situation in this way. Is there any possibility of extending the area under cultivation in Travancore to any tangible extent knowing as we do that we have only a limited area and that our population is one of the densest that we can possibly think of? I shall suggest certain proposals by which it would be possible for us to meet this deficit. The Department of Agriculture has carried on a large number of experiments spread over a number of years and I can say with a great degree of emphasis that it will be possible to increase the yield of our paddy lands at least by 40 percent. Mr. T. K. Velu Pillai has said that we are following a process of continued cultivation without making any attempt to replenish the loss of the fertility ingredients of the soil for years together. No wonder our yield is very poor. This applies equally to tapioca. By the application of scientific manures and by the use of improved seeds, we can secure an increase of 40 per cent. in yield. Then with regard to Kuttanad. As some Honourable Members said on the floor of the House, that out of 1,30,000 acres practically one half is allowed to remain fallow. These lands are allowed to be cultivated only once in two years. Honourable Members are aware that with the inauguration of the Pallivasal hydro electric project and the extension of the scheme to Kuttanad it is the intention

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of Government to bring all these lands under annual cultivation. In this connection I wish also to point out that the Economic Development Board appointed a special Committee to go into the question. That Committee spent a good deal of its time in the locality and came to the conclusion that it would be possible by the annual cultivation of these areas to get at least another 40 lakhs of paras of paddy.

Reference was made here by one honourable member to the possibility of making all the single crop lands in Northern Travancore adjoining Periyar river into double crop lands, and thus making it possible for an additional 25 lakhs of paras of paddy per annum by lift irrigation utilising the water from the Periyar river. That will give us another 3 lakhs of Cwts. of rice. I do not mean to say for a moment, as the honourable member Mr. Kunjithommen said, that before the House rose for the day it would be possible for the Department of Agriculture to produce all this deficit. All the same, the Government are keenly alive to the situation. I would also like to say in this connection that the yield of tapioca in Travancore is also very poor.

By scientific cultivation it will be possible to increase the yield at least by 50 per cent. so that with intensive cultivation of rice and tapioca it would be possible for us to produce within Travancore, instead of 240 lbs. of rice and 260 lbs. of tapioca per capita per annum, 180 lbs. of rice and 390 lbs. of tapioca. The situation is not therefore alarming as it has been envisaged here. Honourable members may ask "Are you going to meet the situation to-day? Will it be possible to solve at present the problem of food in this country"? I can answer these questions straight away. During the debate on the floor of this House, a few honourable members referred to the question of the desirability of exploiting the fish resources of the State. Out of a total production of about 20 lakhs of cwts. of fish we used to export about 6 lakhs to Burma, Ceylon and other places. Those markets are now practically closed to us. So, here is an opportunity of the surplus quantity remaining with has being utilised for augmenting our food supply.

Another point which I want to stress, as was raised in a sub-leader of a recent issue of the "Hindu" is that if every effort is made to produce a small plot of vegetable garden in every home in our country, it will go a great way in augmenting our food production. Sir, there is no doubt that this is a very serious situation and I would make a special appeal to the members to give up their roses and crotons for the time being and to cultivate instead, vegetables of approved nutritive value. With the increase in the output of vegetables and with the increase in the production of paddy and tapioca and also by the adoption of a fully balanced diet, I am confident that we could tide over the present crisis, provided we have sufficient earnestness and co-operation to bring our schemes into fruition. I have discussed the question of extensive cultivation with my honourable friend the Conservator of Forests and he has agreed with many of the propositions that I have put before him and I am thankful to him for that. And I may say that out of the Ezhukone reserve and Thonnakkal Reserve, he has already

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

placed at my disposal about 300 acres of land and I have already made arrangements through Co-operative Societies to plant up these areas with tapioca. Thus an additional increase in the yield of tapioca can be obtained by expanding this scheme. The Conservator of Forests is in full sympathy with the aspirations of the House and he says that he is prepared to give on lease for a short period of time during the period of war as an emergency measure even select swampy areas within the Reserve Forests for paddy cultivation, on the distinct understanding that there will be no infiltration into the Reserve Forests. I should state that indiscriminate disafforestation is ruinous. Unless our forest are maintained intact rain water cannot percolate to the underground springs which feed our rivers. If we want to avoid the occurrence of floods and the enormous loss on account of erosion of the soil we must maintain our forests in tact. Honourable member Mr. T. K. Velu Pillai also stressed this point very ably. The Conservator has kindly agreed to even the removal of green manure.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Is it an arrangement between the Director of Agriculture and the Conservator of Forests?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: I am speaking on behalf of Government. The Conservator has said that he will give permission to the cultivators to remove green manure as a temporary measure. This will also tend to enhance the production of paddy. So all these ideas which have been indicated in the resolution and to which reference has been made during the course of the debate are already in the mind of the Government and they are being acted upon as far as possible.

Sir, reference was also made in the course of the debate that large tracts of lands are being owned by influential people and the Edavagais which are not fully cultivated and such lands should be apportioned to those who can cultivate it. In this connection, I should like to remind the House of the admirable speech delivered by the Dewan at the Press Conference held on the 5th March 1942 at Bhaktivilas. This is what he stated :—

> "Very strong penal provisions will have to be undertaken if this appeal is not properly heeded and no respect for person will be kept in mind. Whether they are Edavagai holders or whether they are large estate holders, those who do not put every square inch of land to the utmost possible use will be punished and penalised. That is the programme and I am making a fairly definite statement to that effect; and I hope that my appeal will reach a wider audience".

From this it can be seen that Government are very keenly alive to the situation and every possible effort will be made to augment the production of food crops in the State.

During the course of the debate it was stated that it might not be possible to get hereafter rice or paddy from British India. I believe that it was Mr. Dominic Joseph who made that statement. As a result of the recent negotiations made by the Dewan during his visit to Delhi, the Government of India have agreed to consent to dispose of the surplus

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

production in a particular Province in such a manner as to meet the demands of any other province where there is a deficit. As a matter of fact a Conference has been called to be held at Delhi early in April at the instance of the Government of India and in that Conference the whole question will be discussed. As the Chief Secretary has rightly stated, Government have already taken the necessary steps to stock an adequate quantity of rice and paddy. The harvest is just over and for our immediate requirements of rice there will not be any great difficulty. Government have stocked sufficient rice to safeguard against any impending shortage. Moreover, with the inauguration of the new schemes which Government have in mind, and in view of what the Dewan has stated during the Press Conference with regard to lands lying idle I hope the situation can be more or less satisfactorily handled. I request therefore the honourable mover of the resolution to withdraw his motion. In this connection I solicit the hearty co-operation of all the honourable members of this House and through them their constituency in the Government's effort to meet the dire situation. If this is assured, there is no cause for any alarm or dismay.

MR. G. VELU PILLAI: Sir, I don't press the motion.

The motion by leave of the House was withdrawn.

ANNOUNCEMENT REGARDING ELECTIONS TO THE ECONOMIC DEVELOPMENT BOARD.

DEPUTY PRESIDENT: Before the House adjourns I should like to announce to the honourable members the result of the elections which was conducted this afternoon under the presidency of Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai.

Mr. Dominic Joseph secured 23 votes, Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai, 19 votes, Mr. K. R. Narayanan, 19 votes Mr. P. Narayana Pillai, 17, Sri. T. Narayani Amma, 16 and Mr. N. Narayana Kurup, 16.

These are the six who secured the largest number of votes and their names will be submitted to Government for being elected as members of the Economic Development Board.

The House will now adjourn *sine die*.

Trivandrum. V. S. ARUMUKHOM PILLAI,

Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly